

sentlig administrativ lettelse, hvis ansættelsen af både pensionsafkastskatten og selskabsskatten kan foretages samtidig. For livsforsikringselskaberne vil det bl.a. betyde, at den nedsættelse af selskabsskatten, som en forhøjelse af pensionsafkastskatten som regel medfører, vil kunne foretages i samme arbejdsang, og dermed vil selskaberne hurtigere få overblik over deres samlede skattebetaling. At ansættelsen i det hele foretages af told- og skatteforvaltningen, matcher endvidere i højere grad den kortere forældelsesfrist for opgørelsen af pensionsafkast, der indgik i lov nr. 410 af 2. juni 2003 om ændring af skattestyrelsesloven og andre love (Ændring af fristreglerne på skatte- og afgiftsområdet m.v.).

Den skattepligtige har mulighed for at påklage told- og skatteforvaltningens ansættelse til Landsskatteretten.

Det foreslås desuden, at reglerne i pensionsafkastbeskatningsloven om, at skattestyrelseslovens regler om klage til Landsskatteretten og om ordinær og ekstraordinær skatteansættelse finder tilsvarende anvendelse, ophæves som overflødige. I forslaget til skatteforvaltningsloven foreslås det præciseret, at de pågældende bestemmelser i skatteforvaltningsloven bl.a. finder anvendelse på «ansættelse af indkomst- eller ejendomsværdiskat». Betegnelsen »ansættelse af indkomstskat« skal ifølge afsnit 4.16 i bemærkningerne i denne sammenhæng forstås meget bredt, således at bl.a. arbejdsmarkedsbidrag og pensionsafkastskat skal anses for omfattet af begrebet.

Til nr. 6

Som et led i harmoniseringen af klageregler foreslås det, at fristen for klage til de i skatteforvaltningsloven omhandlede klageinstanser, herunder Landsskatteretten, generelt skal være 3 måneder fra modtagelsen af den afgørelse m.v., der klages over, jf. afsnit 4.9. i bemærkningerne til lovforslaget til skatteforvaltningsloven. Det foreslås, at de særlige klageregler vedrørende pensionsafkastskatten bringes i overensstemmelse hermed.

Til nr. 9

Der henvises til afsnit 2.1.c. i de almindelige bemærkninger.

Til § 54

Til nr. 1-7

Forslagene indeholder de ændringer, der er en følge af etableringen af skatte- og ejendomsvurderingsforvaltningen som en enhedsforvaltning. Der er således tale om nødvendige konsekvensrettelser af myndig-

hedsbetegnelser som led i den nye organisering af skattemyndighederne, der udmønter kommunalreformen. Der henvises til omtalen under afsnit 1 og 2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Med det samtidigt fremsatte forslag til skatteforvaltningsloven etableres skatteforvaltningen som en enhedsforvaltning, hvis afgørelser som hovedregel kan påklages til Landsskatteretten. Dette indebærer, at bestemmelser i den nuværende lovgivning, der giver adgang til at påklage visse afgørelser til Landsskatteretten, kan ophæves som overflødige.

Til nr. 9 og 10

Der henvises til afsnit 2.1.c. i de almindelige bemærkninger.

Til § 55

Til nr. 1 og 2

Forslagene indeholder de ændringer, der er en følge af etableringen af skatte- og ejendomsvurderingsforvaltningen som en enhedsforvaltning. Der er således tale om nødvendige konsekvensrettelser af myndighedsbetegnelser som led i den nye organisering af skattemyndighederne, der udmønter kommunalreformen. Der henvises til omtalen under afsnit 1 og 2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensændring som følge af det samtidig fremsatte forslag til skatteforvaltningsloven. En skattepligtig, der har afstået aktierne i et selskab, hvori den pågældende var hovedaktionær, og som har indskudt afståelsessummen helt eller delvis på en pensionsordning efter de særlige regler i pensionsbeskatningslovens § 15 A, kan vælge at fradrage pensionsindbetalingen helt eller delvis i sin aktieindkomst. Dette valg kan ændres indtil udløbet af fristen for foretagelse af skatteansættelse, som er den 30. juni i det andet kalenderår efter indkomstårets udløb, jf. skattestyrelseslovens § 3, stk. 1. En sådan ligningsfrist vil efter skatteforvaltningsloven ikke være lovfæstet, idet lovregulering heraf er overflødig efter etableringen af enhedsforvaltningen, jf. forslaget til skatteforvaltningslovens § 26, stk. 1, sidste pkt., og afsnit 4.10. i de almindelige bemærkninger til forslaget til skatteforvaltningsloven. Det foreslås derfor, at fristen, den 30. juni i det andet kalenderår efter indkomstårets udløb, indsættes direkte i personskattelovens § 4 a, stk. 3.